

**UCHWAŁA
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 29 kwietnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 13 marca 2026 r. na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna oraz na Przewodniczącą Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), art. 229 pkt 1 i art. 231 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 13 marca 2026 r. na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna oraz na Przewodniczącą Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna i przekazać ją do rozpatrzenia Wojewodzie Śląskiemu zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 13 marca 2026 r. wpłynęła skarga na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyzna oraz na Przewodniczącą Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyzna w której Skarżący wskazał, że *skarga dotyczy nie wyrażenia zgody na odtworzenie nagrania z Sesji z dnia 25 lutego br na Komisji Skarg, Wniosków i Petycji przez Przewodniczącą Komisji Ewę Banot oraz na Sesji dnia 25 marca br przez Przewodniczącego RM Janusza Kołder*. Skarżący podniósł, że *pismem z dnia 19 lutego 2026 r. złożył skargę dotyczącą wypowiedzi Pani Burmistrz Gabrieli Staszkiwicz*. *W tym piśmie złożył wniosek/prośbę o odtworzenie tego fragmentu wypowiedzi Pani Burmistrz jako dowód na naruszenie moich dóbr osobistych co szeroko opisałem w uzasadnieniu do Skargi.. Wypowiedziane słowa na mój temat jest namacalnym dowodem na przekroczenie swoich kompetencji i uprawnień przez Panią Burmistrz*. *Niestety Przewodniczący RO oraz Radna Ewa Banot, odrzucają mój wniosek. Zapis wypowiedzi to zaledwie jedna minuta. Dlaczego pozbawia mnie się możliwości wykorzystania z zapisu Sesji jak dowodu w sprawie*.

Skarżący swoje zarzuty skierował wobec Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyzna oraz Przewodniczącą Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyzna, które odnosiły się do braku zgody na odtworzenie fragmentu sesji na posiedzeniu tej komisji i podczas kolejnej sesji rady.

W sprawie przedmiotowej skargi stanowisko pisemne zajęli w dniu 16 kwietnia 2026 r. *skarga dotyczy działania Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyzna oraz Przewodniczącej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyzna, w więc dotyczy działania organu stanowiącego jakim jest Rada Miejska Cieszyzna. Wobec powyższego wyrażenie stanowiska w tej sprawie nie należy do kompetencji organu wykonawczego jakim jest Burmistrz Miasta Cieszyzna*.

Według art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji*. Z kolei art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wymienia, że *jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:*

- 1) *rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;*

Przepis przewiduje organ właściwy do rozpatrzenia skargi m. in. na radę gminy, a dalsze punkty tego artykułu wskazują organy właściwe do rozpatrywania skarg na określone w nich organy kolegialne, lub na organy jednoosobowe -konkretnie nazwane w tych regulacjach. Odnosnie zarzutów odnoszących się do Przewodniczącej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyzna, to jej działania należy przypisywać całej komisji, a komisja rady miejskiej nie jest odrębnym organem wymienionym wyżej przepisie, nie należy do żadnej z kategorii z tego przepisu. Kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej komisję nie wynikają zatem ani z Kodeksu postępowania administracyjnego, ani także z ustawy o samorządzie gminnym.

Podobnie w przypadku skargi na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyzna - nie jest on odrębnym organem wymienionym w tym przepisie, nie należy do żadnej z kategorii z tego przepisu. Zatem i tu kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej przewodniczącego nie wynikają z Kodeksu postępowania administracyjnego, czy z ustawy o samorządzie gminnym.

Praktyka organów nadzoru, ale i wykładnia celowościowa przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, przemawiają za tym, że organem właściwym do rozpatrzenia skarg na

przewodniczącą komisji – czyli w zasadzie na komisję rady gminy -oraz na przewodniczącego rady, jest ten sam organ, który posiada kompetencję do rozpatrywania skarg na działalność samej rady gminy, a więc wojewoda. Trudno bowiem wywodzić kompetencję rady gminy do rozpatrywania skargi na jej przewodniczącego i komisję np. z przepisów ustrojowych zawartych w ustawie o samorządzie gminnym. Postępowanie skargowe jest unormowane w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego i na ich gruncie w pierwszej kolejności należy dokonywać wykładni w zakresie organów właściwych do rozpatrzenia skargi. Co więcej, przepis art. 229 pkt 1 wyraźnie określa, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organami właściwymi do rozpatrzenia skargi są organy wskazane w tym przepisie.

Podsumowując, żaden przepis szczególny nie określa organu właściwego do rozpatrzenia skargi na przewodniczącego oraz na komisję rady gminy, w szczególności przepisów takich nie zawiera ustawa o samorządzie gminnym. Dlatego przepisami prawa, z których należy wywodzić taką kompetencję są wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym zasadnym jest uznanie skargi na przewodniczącego rady oraz na przewodniczącą komisji- czyli na komisję rady, za skargę na całą radę i przekazanie jej Wojewodzie Śląskiemu celem rozpoznania zgodnie z właściwością.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 21 kwietnia 2026 r. obecny był Skarżący, który miał możliwość dodatkowego zajęcia stanowiska. Komisja stwierdziła, że Rada Miejska Cieszyna nie ma podstaw do rozpoznania skargi na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna oraz na Przewodniczącą Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna, i uznać trzeba, że skarga ta w rzeczywistości stanowi skargę na całą radę, a organem właściwym do jej rozpoznania jest wojewoda.

Wobec powyższych okoliczności Rada Miejska Cieszyna uznała się za organ niewłaściwy do rozpoznania rozpatrywanej, i stwierdziła, że organem właściwym do jej rozpoznania jest Wojewoda Śląski.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.